

YÜZÜNDEN YOLLAR ÇIKARDIM

Akgün Akova

© KARAKARGA YAYINLARI 221

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

YÜZÜNDEN YOLLAR ÇIKARDIM Akgün Akova

Genel Yayın Yönetmeni: Mustafa Kutlukhan Perker

Yayın Koordinatörü: Mesud Ata

Yayına Hazırlayan: Gülden Akıncı

Kapak Tasarım: Akgün Akova, Gülden Akıncı

Reklam ve Tanıtım Müdürü: Bilgen Ülgen

1. Baskı: Haziran 2019

ISBN: 978-605-7865-17-5

*İmtiyaz Sahipleri: Yelda Cumaloğlu, Mustafa Kutlukhan Perker
Karakarga Yayınları, Destek Yayınları'nın alt kuruluşudur.*

Yayıncı Sertifika No: 13226

Adres: Abdi İpekçi Cad. No 31/5

Nişantaşı / İstanbul

Tel: (0 212) 252 22 42

Fax: (0 212) 252 22 43

karakarga.com

info@karakarga.com

karakargayayinlari

karakargayayinlari

karakargayayin

Baskı: Deniz Matbaa Mücellit

Adres: Maltepe Mahallesi Hastane Yolu,

Sokak No 1/6 Zeytinburnu - İstanbul

Tel: 0 212 613 30 06

Matbaa Sertifika No: 40200

İçindekiler

Sevindir Beni.....	7
Olsaydın.....	8
Kalp Kanatçığı.....	13
Sonsuza Kadar Delice	14
Sana Benzersiz Bir Günaydın Demenin Yollarını Ararken.....	18
Gözyaşı Damlası Burnunu Çekiyor	22
Işığın Bavulu	24
Tek Bir Tüy	29
Samanyolu ve Kibir	30
Mariacka Sokağı	32
Seninle Ben.....	34
Sıkı Tutun Sevgilim	37
Aşk.....	42
Elin	43
Gökyüzü Okulu	44
Hayallerin Yüzdüğü.....	46
Düşme Zamanı	48
Çöpe Atma Durağı.....	49

Sonsuz Artı Bir.....	52
Hırsız.....	54
Roma'da Koma.....	56
Uyandım ki.....	58
Sonra Sen Çıkageldin.....	60
Ve Ağzın Uçar	64
Freud'u Kapı Dışarı Edince.....	68
Düşlerim İçin Havaalanı	70
Yüzünden Yollar Çıkardım.....	72
Kumru.....	74
İyi Geceler Filomena.....	75
Yaban Kazıları Aşkın.....	78
Birkaç Bulut Yer Değiştiriyor İçinde.....	80
İletişim Piyanistleri ve Çağ Dışı Kalmış Şair	83
Yangın Yerinde.....	88
Renklerden Hepsiyisen	89
Gökyüzünü Affet.....	92

SEVİNDİR BENİ

harflerime dokun sevgilim, sevindir beni
indir gökyüzünden soluğumu
çağlayanımda yıkan, tenini üstüme yık
kurulan bulutlarımla
eğil yamacıma, kanatlarımı tut
ağzımın merdivenini in dudaklarınla
uçur peribacamı, yankımı yüzüne vur
dizlerine yatır ışığımı

ve ekmek yap bizden
doyurmak için sevgilileri

OLSAYDIN

sen bir bulutun annesi olsaydın
uçaklar sürülere dalmaz
pilotları katil diye anmazdı kuşlar

sen bir başağın annesi olsaydın
fırınlr hiç sönmez
kimse eksiltemezdi bir gram bile ekmeklerimizden

sen bir haritanın annesi olsaydın
üstünde Şili'yi arardı albatroslar
uzak zürafalar Datça Yarımadası'nı
ve Anadolu'yu, boyunları kısrakların

sen bir atlasın annesi olsaydın
şair adları verilmiş adalar olurdu içinde
Pablo Neruda Adası
Can Yücel Yarımadası
Nazım Hikmet Takımadası

sen bir çatı katının annesi olsaydın
geç kalmış olsa bile bahar
yapıştırırdı onu ilk kırlangıçlar
balkonunun bir köşesine

sen bir gölün annesi olsaydın
yaz günlerinde su içmeye inerdi dağlar
ölü dağcılarının ruhlarıyla kıyına

sen bir rüzgârın annesi olsaydın
havalanmalarına yardım ederdin karasevdalılarının
kanat kanada ve sonsuza kadar bir arada

sen bir sokağın annesi olsaydın
kimse pencerelerden atlamaz
evlerinde kimse delirmezdi yalnızlıktan

sen bir dalganın annesi olsaydın
kaybolmazdı gözlerinin önünde
balıkçı tekneleri ve denize giren çocuklar

sen bir bavulun annesi olsaydın
doldururdun içine yola çıkmadan
sevdiğimiz yazarların kitaplarını

Gabriel García Márquez

*Yalnız kalmak isteseydim, seni içeri çağırılmazdım
dedirtirdi Fermina Daza'ya*

Etgar Keret, Ella için
*Her zaman bir gül dövmesi istemiş,
yaptırmaya asla cesaret edememişti diye yazardı*

*Bir taşa oturdum, bir şeylerin olmasını bekledim.
Ne kadar zaman geçti bilmiyorum. Bir hışırtı geldi doğudan.
İpek bir kumaşın açılışı, başakların rüzgârla titreyişi gibi
diye fısıldardı Onat Kutlar ay ışığı altında Harran'da*

sen bir geminin annesi olsaydın
yalnızlık çekmezdi adalar
ufuk çizgisi, kaptanlar, hatta pusulalar
sen bir fisiltının annesi olsaydın
hadi bir kere daha söyle beni sevdiğini
dolaşarak içimdeki ıssız sokakları

sen bir rüyanın annesi olsaydın
fırtınayı keserdi bir ekmek bıçağı
ve kekik kokardı örtündüğün yorgan

sen bir ormanın annesi olsaydın
İstanbul seni kıskanır
yerin dibine geçerdi utancından

sen Budapeşte'nin annesi olsaydın
unutmazdın Magda Szabó'nun okurlara
armağan ettiği dumanı
iki âşık Kale'den Lovas Sokağı'nı,
tepeleri ve kenti seyrederken
Bir yuvam bile yok demişti adam o kış günü kadına
Beni daha ne kadar bekleteceksin Eszter?

sen bir kan damlasının annesi olsaydın
akmamak için direnirdin bir bıçağın ucuna
kopmamak için can denen gökkuşağından

ve sevgilim
gözlerimi tavuskuşu taşıyan trenlere bindirdin sen
düğmelerimi su damlalarıyla çözdün
insinler diye uçaklara gösterdin sırtımı
düş gücümü ipekböceklerine alfabe yaptın
yücelttin emek vererek
yalnızca gökyüzüyle bize ait olan o anlamı
saklamadın tenini benden
ve annesi oldun aşkımızın
başlayarak ilk öpüşmemizde
iki dudağının arasından

KALP KANATÇIĞI

ne zaman yok yere seni üzsem
Antakya Güvercin Pazarı'nda
kuş satan çocuk
konuveriyor yanı başıma
hani şu
“içine kara bulutlar girse de
kalbinle kuş vurma abi”
diyen

bu yüzden
ne zaman yok yere seni üzsem
hiç zaman yitirmeden
göğüs kafesimden yükselen
kanat sesleri arasında
özür diliyorum senden

SONSUZA KADAR DELİCE

merak ediyoruz
kızıl akbaba kemiğinden flüt yapan o insanı
otuz beş bin yıl önce
örümceğin ipliğinin sırrını
bakterilerin âşık olup olmadıklarını
ters lâlenin Deliormanlar'dan Denizli'ye
nasıl gelip köklendiğini 1880'lerde

merak ediyoruz
gen haritalarımız açıldığında
kaç çıkmaz sokağın karşımıza çıkacağını
rüzgârın neden dağda başka
deniz kıyısında başka diller konuştuğunu
kelebeklerin sinir sistemini

merak ediyoruz
ışıklar söndüğünde gölgelerimizin bizi nerede beklediğini
yolunu nasıl bulduğunu çatırdayan yıldırımların
ve tutkulu bir sevişmeden açığa çıkan enerjinin
kaç dilek mumunu yakabileceğini

merak ediyoruz elbette
dünyanın kimin için yaratıldığını
kiralık gezegenlerin var olup olmadığını bize yakın uzayda
eğilip bir bal arısının yüzüne
uzun uzun ve sevgiyle bakmış
kaç kişinin yaşadığını
ağzının tadını kaçırdığımız şu yeryüzünde
merak ediyoruz korkularımızın annesini
şiddetin içimizde saklandığı yeri
ve öldüğümüzde bulutların neden gelip bizi götürmediğini

merak ediyoruz

beyindeki uçurumlardan boşlukların nasıl çekilip alınacağını
kırlangıçların yuvalarını çamurdan yapma meselesini
doğduğumuz andan beri

ne kadar borcumuzun biriktiğini su damlalarına
çukurlarla dolu bir yolda karşılaştığımızda felsefeyle
onun o olduğunu nasıl anlayacağımızı

merak ediyoruz halkı politikacılardan korumanın yollarını
ve elbette daha çok merak ediyoruz artık
aydınları barbarlardan korumanın en acil yolunu

merak ediyoruz işte

bir kadının nerede bitip bir erkeğin nerede başladığını
yıldızları gökyüzüne kimin ektiğini böyle savura savura
tavanda baş aşağı yürüyen kertenkelenin aşağıya düşmemesini
ortadan kaybolmasındaki gizemi

Yesemek'teki Hitit yontu ustalarının

merak ediyoruz
deliliğın sınırlarında neden kimlik kontrolü yapılmadığını
ve yoksulluğun kader olmadığını anlatabilmenin en basit yolunu
önce yoksullara, sonra yine yoksullara, derken tüm yoksullara

merak kediyi öldürür deseler de
herkes merak ediyor sevgilim
kopmayacak iki kanat mıyız biz
iç içe geçen DNA sarmalları mı yoksa
işin aslı
ayrılırsak birbirimizi her an merak edeceğimiz için delice
sarmaşıyoruz iyice, yana yana, döne döne, sonsuza kadar delice

SANA BENZERSİZ BİR GÜNAYDIN DEMENİN YOLLARINI ARARKEN

su damlasının üstündeki iskeleye benzeyen bir günaydın sana
gittiği yere köprüsünü taşıyan bir dere
bir tüyün tutunduğu kuşu geçmesi gibi bir günaydın
dil balığının konuştuğu altı dilden birden
    Damlaca bir, Dalgaca iki, Akıntıca üç
    epey Kumca, biraz Kayalıkça
    ve Denizkızınca uzaktan uzağa
sevgilim
bir bavulun yerden alıp
    içine koyduğu yol uzunluğunda
    bir günaydın sana
“acelen ne” diyerek Zaman’ın kulağını hafifçe çeken Sonsuzluk
nehirlerin emzirdiği ıslak dudaklı yeni bir kent gibi günaydın

sevgilim

çite konan kuşları bir bir sayan ceviz ağacına benzeyen

bir günaydın sana

ruh hekimine gidip uçma korkusundan kurtulan

yavru leylek gibi günaydın

kekliklerle avcılarının göz göze gelmedikleri o ıssız kayalıklardan

bir eve yatıya giden kan damlasının içindeki sessizlikten günaydın

sevgilim

akıllı bir iğneyi

astronotların yırtılan giysilerini onarsın diye

uzaya gönderen bilgisayar programcısının

beyninin kıvrımlarından çıkmış bir günaydın sana

dar zamanlarda uçan kuğu sürülerinin eksiksiz vardığı

o geniş beyazlıktan

şiir dediğimiz o iç ferahlatan ağarmadan

bir düğmenin iliklenmek için aradığı giysinin iplikleri arasından

melek kanatlarından köprü yapmak isteyen Mimar Sinan'ı

günlerce dil dökerek vazgeçiren

Deli Dumrul'un gelini gibi bir günaydın

sevgilim
bir elmaya çarpan portakalın soyunurcasına
dilimlerine ayrılması gibi günaydın sana
sabahlık giymiş açık saçık bir dergi
bir öpücüğün bir dudağa yolladığı CV
kavala sarılan rüzgâr gibi
bulutların ağzındaki fiskiye, gökyüzündeki ateş çokluğu gibi
yağarken sevişen yağmur damlaları gibi bir günaydın
bir şiirden düşerken
Esin Perisi'nin meme uçlarına tutunup kurtulan şairin
esriğinden kalan bir günaydın sana sevgilim

sevgilim sana
devrilen reçel kavanozunun çarptığı hesap makinesinden dökülen
rakamları masasının altında arayan matematikçinin
onları yerden topladığında
aralarına a, ş ve k harflerinin de karışmış olduğunu
görmesi gibi bir günaydın